

նախապէս վանահայր Ս. Առաքելոց վանքին. ապա կը միաբանակցի Ս. Յակոբի 1842ին. խոստ. այրերու (1870—76), կը վախճանի 1877ին և կը թաղուի Սիւնի գերեզմանատան մէջ, իր տապանագիրն է հետեւեալը. «Այս է տապան հանգստեան Կաճեացի Տէր Պետրոս վրդ.ի միաբան Ս. Աթոռոյս որ հանգեալ ի տէր ի թուին Քր. 1877 Մարտ 8»:

ՊԵՏՐՈՍ ՎՐԴ.— Մը. պաշտօնով Պաղտատ կը գտնուի 1745ին:

ՊԵՏՐՈՍ ՎՐԴ. ՏԻՒՐԻԿԵՅԻ.— Մը. 1756ին: Իր ջանքով և Միջագետքի աղգայնոց օժանդակութեամբ Ս. Յակոբի վանքին համար շինել կուտայ վարդապետական գաւազան մը, հետեւեալ յիշատակարանով, որ գրուած է նոյն գաւազանին վրայ. «Յիշատակ է գաւազանս Ս. Յակոբայ տիեզերական աթոռոյն հայկազուն ժողովրդեան Միջագետաց նահանգին ջանիւ և աշխատութեամբ տեառն Պետրոսի արթուն վրդ.ի Տիւրիկեցւոյ և ծայրագոյն նուիրակի սրբոյն Սաղիմայ յամին 1756 և հայոց Ռիճե»: (Յուց. Պ.):

ՊԵՏՐՈՍ ՔԶ.— Մը. Լս. Ս. Յարութեան, ուր եօթը տարի ծառայելէ յետոյ կը վախճանի: Այս քահանան կը յիշատակուի վարի Մանիսայի եկեղեցիին մատենադարանը գտնուող և 1526 թուականը կրող ձեռագիր Աղուխազխրի մը յիշատակարանին մէջ:

ՊԵՏՐՈՍ ՔԶ. ԳՈՂԹՆԱՅԻ.— ՌճԿԴ (= 1715) թուին ուխտաւորութեամբ Ս. Յակոբ կ'այցելէ և ՄԶ. Թ. 135 ձեռագիրին մէջ հետեւեալ յուշադրութիւնը կ'ընէ.

«Ես տէր Պետրոս նուաստագի.

Բարեաց թափուր ամենայնի

Կամաւ լմով ի հոգ մտի.

Շնորհօք Այ. ի հոս եկի:

Ով ոք զտէր Պետրոս յիշէ.

Եկայք օրհնեալ ձայնն լսէ.

Նա է բնիկ Գողթ գաւառէ,

Ի յանուանեալ Բոյոսն գեղջէ,

Թվ. ՌճԿԴ (= 1715) է» (Խապ. Յուց.)

ՊԵՏՐՈՍ ՔԶ. ՀԸԶՈՒԵՅԻ.— Ս. Յակոբի վանքին կը նուիրէ մէկ մագաղաթեայ Առեսարան, կողքը արծաթ խաչերով, (տե՛ս ՄԶ. Թ. 532):